

דבר מערכת

בשבילי להיות פמיניסטית זה לא רק להיות קורבן, נפגעת, מוחלשת אלא לנקוט עמדה ולשנות, עבורי זהו האקטיביזם והמאבק שלנו. אנו מזהות על עצמנו או על אחרות/ים את העוול, הכפייה והכיבוש על סוגיו ובחרות לפעול ולשנות. דף המידע שלנו בחר לתת בימה לכל אותן נשים אמיצות אשר נאבקות למען חברה טובה ושפוייה יותר. גיליון זה מציג מאבקים שונים של נשים שבחרו לנקוט עמדה, של הפרת השתיקה, של חשיפת ה"סוד", הן במידה רבה משנות עבור כולנו את המציאות של אלימות כלפי נשים, סחר בנשים, הן זוכרות כי מאבקים חברתיים הם גם מאבקים סביבתיים וכלכליים, הזכות לחיות חיים מוגנים, חיים של כבוד ושיווין. קריאת תגר על השיח הקיים, ועל מוסדות קיימים הטוענים בשם הביטחון ורוח הקהילה, דורשת אומץ רב. מאבקים הדורשים לחשוף, לשנות, לראות את מה שמבקשים מאתנו לשכוח, לתת כותרת ולקרוא לדברים בשמם הם מאבקים פמיניסטיים שיש בהם ליצור מציאות אחרת ולעל כך אני אומרת לכן תודה.

חזרה אייל

אחותי - למען נשים בישראל - איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית - איתך - משפטינות למען צדק חברתי - אשה לאשה - כיאן - מרכז סיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית בת"א - נשים נגד אלימות - קואליצית נשים לשלום - קול האשה - שדולת הנשים

לכבוד,

מר אהוד אולמרט - ראש הממשלה

הנדון: דרישה לאי החזרתו של חיים רמון לממשלה

שלום רב,

אנו פונות אליך כדי שתשקול בשנית את החזרתו של חיים רמון לתפקיד שר בממשלה שבראשותך. פנייה זו נעשית לאחר שנדהמנו לגלות כי פנית אל רמון בבקשה שיכהן כשר האוצר, זאת על אף שהנייל הורשע על ידי בית המשפט במעשה מוגונה, שהותיר את ציבור הנשים בכלל ואת ציבור נפגעות תקיפה מינית בפרט בתחושת חוסר ביטחון, חוסר אמון וכעס כלפי השלטון.

ברור ובהיר לנו כי אסור לאדם שמורשע במעשה מוגונה לכהן בתפקיד שלטוני, וודאי לא כנבחר ציבור. מיותר לציין כי חובתו של שר בממשלה הוא לייצג את הצרכים, הזכויות והאינטרסים של הציבור. על כן לא יעלה על הדעת כי מי שימש כשר האוצר הוא אדם שפגע מינית באישה, הכחיש זאת, פגע בקורבן שלו בעת ולאחר מעשהו המוגונה, ניסה למנוע בדרכים נלוות את הרשעתו וממשיך לעשות כל לאל ידו על מנת להתחמק מלקיחת אחריות על העבירה שביצע.

בימים אלה התאגדו יחדיו 10 ארגוני נשים על מנת לפתוח בקמפיין נגד תופעת עבירות המין בשלטון. הארגונים הם: איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית, מרכז סיוע תל אביב, קואליצית נשים לשלום, שדולת הנשים בישראל, אשה לאשה, תנועת אחותי, כיאן, קול האשה, נשים נגד אלימות, איתך-משפטינות למען צדק חברתי. כמי שעובדות ופועלות במהלך השנים למען ועם נפגעות אלימות מינית, אנו מודעות להשפעה הקשה שעלולה להיות להחזרתו של רמון לממשלה על מצבן ועל יכולתן להתלונן נגד תוקפיהן. מעולם, עד עתה, לא זכה מי שהורשע בעבירת מין לפרס על מעשיו, וכעת עלול הדבר לקרות כתוצאה מרצונך למנות את רמון לשר, בבחינת פרס ומתנה על עבירתו.

פגישתך עם רמון והצעתך כי יחזור לכהן בממשלה כשר האוצר, בעמדה בכירה מזו ששימש בה קודם לכן, עלולה להעיד כי הזילות כלפי נפגעות תקיפה מינית היא גם נחלתך. חשוב להדגיש כי החזרתו של רמון לממשלה מתקבלת בציבור כפרס עבור מי שהורשע במעשה מוגונה ומכך גם ההשפעה החמורה שעלולה להיות לכך על ציבור נפגעות התקיפה המינית בישראל. אנו משוכנעות כי ברור ובהיר לך כי מינויו של רמון לשר האוצר ידרדר עוד יותר את הדימוי הציבורי שקיים בציבור כלפי נפגעות ואת היחס החשדני כלפיהן, וימנע מנפגעות נוספות להתלונן נגד תוקפיהן. בשל כך, מינויו של רמון לשר האוצר תהפוך אותך בעיני חלקים מן הציבור למשתף פעולה עם ההשתקה וההסתרה הפעילה שיש כלפי תופעת התקיפה המינית בכלל וכלפי נפגעות תקיפה מינית בפרט.

לא יעלה על הדעת כי לאחר שגנות לא מונה למפכ"ל המשטרה בשל כתם לא ברור בעברו, לאחר שהרמטכ"ל הקודם התפטר כתוצאה מלחץ תקשורתי וציבורי ובעת ששר האוצר הנוכחי עשוי להתפטר בשל חשדות לשחיתות כלכלית, אתה תיתן יד להחזרתו של מי שהורשע בעבירה מינית לחזור בתפקיד בכיר לממשלה.

אנו משוכנעות כי לאחר שתבין את התוצאות ההרסניות שעלולות להיות להחזרתו של רמון לממשלה על נפגעות תקיפה מינית, תחזור בך ותחליט להותירו מחוץ לכס השלטוני.

בברכה,

ארגוני הנשים

חוגגות פסיניזם

ביום חמישי, 24.5.07 בשעה 21:30

מסיבת נשים, ריקודים, שתייה והרבה אהבה

ניפגש במועדון נתנוון, ברחוב נתנוון 10 חיפה.

עלות כניסה 15 ₪.

מבטיחות להיות שם: אשה לאשה, קהילת נשים לומדות,

מרכז סיוע לנפגעות אונס ותקיפה מינית חיפה, כייאן

וקואליצית נשים לשלום צודק.

לפרטים ניתן להתקשר לאשה לאשה בטל: 04-8650977

נحتפל بالنسوية

יום الخميس، ٢٤،٥،٠٧ الساعة ٢١:٣٠

حفلة نساء، رقص، مشروبات والكثير من الحب

نلتقي في ملهى ناتنزون. في شارع ناتنزون ١٠ حيفا

سعر التذكرة ١٥ ش.ج.

نعدكن أن نكون هناك. إمراة لإمراة، المدرسة الجماهيرية

للنساء، مركز مساعدة ضحايا الإغتصاب في حيفا. كيان

وإئتلاف نساء من أجل سلام عادل.

لمزيد من المعلومات الرجاء الإتصال

لإمراة لإمراة بهاتف: ٠٤٨٦٥٠٩٧٧

כמה מילים על כסף חילופי קהילות מטבע מקומי

נסרין מזאווי - מוסמכת בניהול משאבי טבע וסביבה ופעילה פמיניסטית.

"מטבע מקומי" הוא כלי שמחזיר לקהילות את ההון¹ שלהן ועוזר להן לשמור עליו בתוך הקהילה ובוזוה הקהילה מתחזקת אל מול מערכת כלכלית מנצלת ומחלישה. נחשפתי לראשונה לכלי הזה בקורס עמיתי הסביבה של "השל" ובמסגרת פרויקט קבוצתי למדתי על הנפלאות שכלי זה יכול לעשות.

נתחיל בשאלה - מהי אבטלה? מה משמעות קיומו של איש בן 40 עם כושר גופני ובריאות שלמה שאין לו מה לעשות? בעצם אין דבר כזה! מה שקיים זה איש בן 40 עם כושר גופני ובריאות שלמה שאין מי שישלם לו עבור העבודה שהוא מסוגל לעשות או עבור השירות שהוא מוכן לתת. ולמה זה קורה? (1 בגלל שאין כסף (2 בגלל שמשלמים למישהו אחר שיעשה את העבודה.

נמשיך בשאלה - מהו כסף? קודם כול חשוב לזכור שכסף זו המצאה אנושית. מדוע לשטר נייר כזה או אחר יש ערך? יש לו ערך מפני שאנשים יודעים שמישהו אחר ייקח אותו מהם בתמורה לעשייה מסוימת או בתמורה למוצר מסוים. ברגע שאנשים לא נותנים יותר אמון בכסף, הכסף מאבד את ערכו ומגיעים למשבר כלכלי.

מה קורה לקהילה שיוצרת את הכסף של עצמה?

בעצם הכסף הוא רק אמצעי להערכת עבודה או עשייה. בקהילות מטבע חילופי אין ריבית על הכסף, הכסף אינו יכול לצבור ערך מעצם קיומו. כדי שהכסף יקבל ערך צריך להוציא אותו. אי אפשר לצבור את הכסף בבנק ולהרוויח מעצם קיומו של הכסף. אין מי שייתן ריבית על הכסף וגם אין בורסה שתתן רווחים דמיוניים.

קהילה שיצרה לעצמה את הכסף שלה, הופכת, במובן מסוים, לקהילה עשירה. לכל אחת יש כסף כדי לקבל את מגוון השירותים שחברות הקהילה יכולות לתת, כולל את השירותים של אותו איש בין 40 הבריא בגופו ונפשו. ולמרבה הפלא פתאום גם לו יש כסף לקבל את מגוון השירותים שחברות הקהילה שלו יכולות לספק.

כאשר אני נותנת בקהילה שלי אני גם מקבלת. נניח שהרווחתי הרבה כסף מקומי ואני עכשיו הכי עשירה בשכונה. מה יש לי לעשות עם זה? אני לא עשירה אם אני לא מוציאה את הכסף, כי לכסף בעצם אין ערך בפני עצמו, אלא הוא מקבל ערך ברגע שאני מחליפה אותו בעבודה/עשייה או במוצר. אני לא אפנה לקבל שירות מחוץ לקהילה אם יש מי שייתן את אותו השירות בקהילה, וכך אני מנצלת את הכסף הזה, את העושר שניתן לי, את ההון האנושי שנמצא בקהילה שלי ובכך אני מאפשרת לחברי הקהילה האחרים להרוויח מטבע מקומי ולהשקיע בחזרה בתוך הקהילה. מחוץ לקהילה הכסף הזה חסר ערך, בעת ובעונה אחת ההשקעה בתוך הקהילה מונעת דליפת הון אל מחוץ לקהילה. הקהילה שומרת את ההון שלה בתוך עצמה ומחזקת את עצמה (אלא אם כן היא קהילה שכל כולה מראש קהילה נזקקת להבדיל מקהילה מוחלשת).

קהילה מוחלשת יכולה לחזקת את עצמה בעצמה ולקחת את עניינה בידיה. במקום ללכת לאכול במק'דונלדס ולהעביר כסף לאיזשהו אמריקאי שיחזיק את הכסף באיזשהו בנק ויצבור עליו ריבית ורווחים בבורסה, אני נותנת את המטבע לשכנה שלי שתעשה לי קבאב והיא תיתן את המטבע לשכן תמורת שיעורי אנגלית לילדה שלה, והוא ייתן אותו לדלייר מלמטה תמורת חולצה שעיצב בעצמו או שנמאס לו ממנה ורצה למכור אותה וכו'.

אותו אמריקאי, מבעלי מק'דונלדס או כל תאגיד עולמי אחר, מחזיק את הכסף אצלו ומחליט כמה להעסיק ומי ואיזה שכר מינימום ייתן או לא ייתן. כמה כסף להזרים לשוק, וכמה לא, כמה מובטלים יהיו ובאיזו צורה ינצל אותם כי גם כך אין כסף בשוק וגם כך הם זקוקים לכל אגורה שהוא ייתן וגם כך אם הוא לא מוציא את הכסף שלו הוא עדיין צובר רווחים וערך המניות שלו עולה.

מכתב מכאן

ביום שהלכתי בבוקר לכנס לכבוד חמש שנים לארגון אסואת - נשים לסביות פלסטיניות ולכבוד הוצאתו לאור של הספר הראשון בערבית "מולדת וגולה בחוויה הקווירית", חשבתי לי על הרעיון הנפלא של חגיגה. של ציון דרך. חשבתי על דור של נשים צעירות שהוא דור חסר מנוח. הן לא תשבנה לחכות שמי שהוא יגיד להן תודה. הן לא תשאלנה אף אחד/ת איך וכיצד מנהלים/ות מאבק אמיץ. הן יודעות. הן מובילות. הן כבר סופרות את ההישגים שלהן והן כבר מכבדות את עצמן ואת כולנו בכנס שהוא כולו חגיגה. וחגיגה היתה שם לכולם. נשים וגברים, ערביות/ים ויהודיות/ים. כל מיני מינים. גם מי שבחרו - או לא- להיות או להשאר הטרוסקסואלים היו מוזמנים/ות להשתתף. זאת היתה חוויה מיוחדת במינה. כשעמדנו כולנו בבוקר באולם הגדול של הסינמטק מוחאים/ות כפים לראודה ובשמה לכל החברות האחרות, הנוכחות והנסתרות, חשתי התרגשות אמיתית. זה היה כנס של נשים אמיצות, זה היה כנס עלינו כולנו. על הקהילה שלנו כאן, הארגונים, הפעילות, המאבקים, העקשנות, התמיכה. על הצורך של כולנו להאבק יום יום ושעה שעה על החירות. החירות שלנו והחירות של האחרים/ות. כי אף אחד/ת מאיתנו לא יכול/ה להיות חופשי/ת כל עוד יש שעבוד ודיכוי.

הוצאת הספר העוסק בשאלות של מולדת וגולה בחוויה של כל מי שבחרו ללכת בדרך לא סלולה, גם הוא מעשה של אומץ. יש ספרים שעשו היסטוריה, שהם ציוני דרך לכולנו. לא תמיד אנחנו זוכות להיות במקום ובזמן שהיסטוריה כזאת מתרחשת. החוויה הקווירית גם היא סימון דרך חדש לכולנו. וגם, נראה לי, מושג חדש. קוויר באנגלית הוא חריג, שונה, מוזר. בערבית עורכות הספר לא השתמשו במילה המקורית באנגלית. הן יוצרות מילים ומושגים חדשים. הן מובילות מהפכה של ממש. בעברית הסתפקנו במילה האנגלית. וכדאי לומר - קוויר - הוא מושג נכון לכל מי שרוצים/ות להצטרף למהפכה. הוא מאפשר מקום מעבר ומחוץ לזהות מינית ברורה. לא לסבית, לא הטרוסקסואלית, לא הומו. ואולי בעצם גם... וגם... ולפעמים כך ואולי גם אחרת, ובשינוי מין ומגדר. ולא לפי סדר ומסגרת. ולא בהסכמה לסדר החברתי והמיני השולט על חיינו.

כל יום שבו אנחנו מאתגרות את הסדר הקיים הוא עוד יום בדרך לחירות ולשחרור. לא פלא שהכנס גם זכה להפגנת נגד. לא יתכן שהפגנת אומץ כזו תעבור לסדר היום ללא מחאה. כאן התרחש רגע של פלא אמיתי. קבוצה קטנה של נשים לסביות הפכו להיות מרכז העניינים, הן נהלו את סדר היום. הכנס היה שלהן ושל התומכים/ות בהן. הן קבעו את השיח והן הצליחו להכעיס ציבור שלם. והן אומרות בקול אדיר לכולנו: לא תוכלו להתעלם מאיתנו יותר. נשים פלסטיניות לא יעמדו מנגד, נשים יכולות לבחור את החיים שלהן בכוחות עצמן. נגד הדיכוי המשולש הזה של פלסטיניות, של לסביות, של נשים צריך מאבק אדיר. נגד הדיכוי של החירות והחופש של כולנו צריך מאבק גדול. אולי אם נעמוד יחד כמו בבוקר של פתיחת הכנס תהיה לנו תקווה ואולי גם סיכוי להצלחה.

חנה ספרן

**רעיונות, מאמרים, איורים, תגובות ומודעות
יתקבלו בתודה. אנא פני לאשה לאשה.**

מערכת: מיקי, ארנה מרי-אש, חדוה אייל, חוה רובין, עולה
שתווי, לינה שאהין, צמרת הרשקו, יהל אס-קורלנדר

עיצוב גרפי: יורדן דותן www.jordandotan.com

לאחרונה מגבירה הממשלה את מאמציה לגייס לשורותיה נערים ונערות פלסטיניות

קונפורמיזם ושירות לאומי

ומגדרן.

אנו, הפלסטיניות והיהודיות, השואפות לשנות

רדיקלית את סדר היום החברתי והפוליטי שבמדינה, עדיין מוצאות את עצמנו לא מגובשות בעמדתנו ביחס למסגרות שמדינה מיליטאנטית פטריארכאלית מנסה לכפות עלינו, ומשווקת לנו אותן בדרכי הנועם. האם המרחב שבו אנו הפמיניסטיות פועלות נחשב לחסר משמעות עד כדי כך שאנו מוצאות בשירות הלאומי מסגרת לגיטימית. ומה לגבי התנגדות מוחלטת למסגרת המיליטנטית והצבת מסגרת אלטרנטיבית שתייצג אותנו נאמנה ותבוא מתוכנו. אז תסלחו לי או לא, על כך ששירות המדינה והמסגרות שלה לא היה ולא יהיה חלק מהעשייה שלי, אלא ההפך. אני בוחרת להשקיע את המאמצים והמשאבים שיש ברשותי במסגרות אלטרנטיביות אשר משרתות אותי, מייצגות אותי ואת זהותי הלאומית, מבטאות את האידיאולוגיה שלי כפמיניסטית, ומסרבת לטבוע בקונפורמיזם הישראלי, אשר מעניק לגיטימציה למדיניות העושקת של המדינה הזאת.

יוצא מזה שמסגרת שירות לאומי איננה פוגענית כלפי הערביות בלבד אלא גם כלפי היהודיות. חשוב להדגיש כאן שאין לי כל ספק שצעירה אשר בוחרת בסירוב מצפוני ובחרת בשירות לאומי כבחירה בין מעצר או שירות לאומי, היא עדיין עושה מעשה רדיקלי ומשלמת מחירים לא פחות כבדים, אלא שבחירה אישית של אותה צעירה לא חייבת להיות מושלכת על ידי במיוחד, כארגוני שינוי חברתי וזכויות אדם.

בדרך כלל אני לא כותבת, והפעם הצליח השיח הקונפורמיסטי הזה סביב שירות לאומי לגרום לי לכתוב. מילים אלו הן הדרך שלי להתמודד עם התסכול אותו אני מרגישה. אני עדיין יכולה לכתוב בלי סוף על כמה השירות הלאומי הוא מסגרת לאומית יהודית של ממשלה ששוקדת על הבניית מדיניות גזענית מקבעת שמופנית כלפי החברה הערבית פלסטינית. אני מציעה לכל אחת להיכנס לאתרי אינטרנט של אותם ארגונים שמפעילות את השירות הלאומי ולראות איך הפוגענות הזאת מתבטאת, אם זה במסגרות בהם נערות מנוצלות ככוח עבודה זול במקום להעניק לאנשים בחברה משכורות הולמות, או את השירות במסגרות ביטחוניות (שביי, מודיעין, מודיעין אזרחי, מוקדי בטחון שונים), ובשבילי, בעיקר, פלישה למרחב הקולקטיבי של הפלסטינים בה ממשלת ישראל מנסה לערער את ההיאחזות שלנו בזהות הפלסטינית ולטשטשה.

אמאני דעין

מכתב שנשלח מאשה, קורבן סחר, שחזרה לביתה אל רכזת פרויקט מאבק בסחר בנשים.

שלום ריטה!

כבר עבר די הרבה זמן, אבל סיפור חיי בלא הרף עולה וצף באמצעי התקשורת. אני אפילו לא יכולה להביע במילים, איזו הרגשה זה מעלה בי. אומרים שהזמן מרפא. לא יודעת, אולי במקרה שלי פשוט קצת מוקדם לחכות להחלמה. לפעמים ניראה לי שזה לא יעבור לעולם. את יודעת, זה אולי דומה למצב בו הראש כואב לך מאוד, עד לשיגעון, או שיש לך פצע פתוח ואת פשוט מנסה בכל הכוח שלא להבחין בו. אבל הוא ישנו, והוא קיים, איך שלא תנסי להתעלם ממנו. אני מפחדת מאוד להישאר לבד לזמן רב. הזיכרונות עולים מעצמם איך שלא אשתדל לברוח מהם. אני מקללת את התקופה ההיא בחיי. אילו רק יכולתי לחיות אותה אחרת, לא לעשות את המעשים הטיפשיים והאידיטיים האלה. איך יכולתי להיות טיפשה כזו ולהאמין לאנשים ההם!!!! ועכשיו פרט לך שקיבלתי פחדים רבים והפרעות נפשיות, אני לא יכולה אפילו ללדת בדרך טבעית.

רק דבר אחד מנחם אותי - שעכשיו האנשים האלה לא יכולים לשבור את הגורלות של הבנות האחרות ומשפחותיהן

במסגרת שירות לאומי. מאמצים אלו של הממשלה מקובלים על מרבית הציבור הערבי. אולם, בעוד שהמחלוקת בעניין זה עם מרבית הציבור, התומך בגיוס למסגרות השירות הלאומי, הפך לעניין ברור, הרי שאותה מחלוקת קיימת גם עם חוגים, הנמנים עם פעילות השינוי החברתי-הפוליטי וזכויות האדם, שלהם אגינדה, המקורבת לזו שאני מזוהה עימה. מסתבר שלא לה לא ברור למה צריך בכלל לצאת נגד שירות לאומי, שירות אשר מבוצע במסגרת ממשלתית לאומית. לא אחת נאמר לי מצידין של אלה: 'מה זה משנה איך קוראים לזה, העיקר שזו מסגרת אשר דרכה משרתים את הקהילות שלנו'. אותן פעילות מתעלמות מהעובדה כי מספר לא מעט של סטודנטים וסטודנטיות, נשים וגברים באוכלוסיה הפלסטינית, פעילים במסגרות חברתיות ופוליטיות, יעני לשיטתם "תורמות לחברה". אך מדוע הן לא קובלות על כך שהממשלה ומוסדותיה מכירים בפעילות זו כשירות לקהילה ובמקביל לא מעניקים לה תנאים מועדפים במשכנתאות, מענקים, ועדיפות בקבלה לעבודה על בסיס מחויבות לאקטיביזם חברתי או פוליטי.

ואולם, אותן פעילויות, לא זו בלבד שאינן זוכות ליחס של "תורמים לקהילה", אלא נהפוך הוא. למעשה אותם פעילות ופעילים נרדפים פוליטית על-ידי אותם מוסדות ממשלה, במיוחד השב"כ. נמנעת מהם ההזדמנות לשיוויון בעבודה, כך למשל מעורבות השב"כ במינוי מורים במערכת החינוך, מציאות הידועה לכל, אינה מאפשרת לאותם "תורמים לקהילה" להשתלב במערך החינוך. אז אל נא לטעון בבקשה את טענת "תורמה לקהילה". מן הראוי כי ממשלת ישראל תתחיל בשירותה היא ותורמתה היא לחברה הישראלית בכלל ולחברה הפלסטינית בפרט והקהילות השונות החיות בהן, על-ידי הזרמת תקציבים הוגנים ושוויוניים למערכות החינוך ולצורכי פיתוח, הפסקת הפקעת אדמות ערביות, והרשימה נמשכת בלי סוף. והרי לשם כך נועדה מדינה.

השאלה שצריכה להישאל: מה המדינה מעניקה לאזרחים ולאזרחיות בה? בואו נראה, מצוקות עוני ואבטלה, אפליה קשה על רקע לאומי, גזע, מוצא הגירה, צבע עור ומגדר, בנוסף לפשיעה, שלילת זכויות בסיסיות בבחירת בת או בן הזוג ובחיי משפחה בסיסיים (חוק האזרחות), אהה, ובואו לא נשכח - מלחמה, והכי גרוע, שאנו כולנו משלמות מכספנו, בעיקר אלו שאין להן, על כל "הזכויות והפרוילגיות" האלו, ועדיין אני מתבקשת לשחק ליד, ולשתף פעולה עם המסגרת של שירות לאומי. ומי שטוען לזכויות מול חובות אין לו אלא לשקול זאת שוב!

מדינה זו, ברוב חוצפתה, מפלה אותנו ודורשת מאיתנו הוכחת נאמנות באמצעות קבלת השירות הלאומי. הרי לא משנה מה באמת נעשה עדיין לא נהייה "ראויות" כפלסטיניות למדינת היהודים מעצם הגדרתה כיהודית, או מבינות בביטחון ובפוליטיקה מעצם היותנו נשים. ולמה לעזאזל נרצה להוכיח דבר וחצי דבר על מנת לקבל לגיטימציה על עצם קיומינו, הרי אפילו אחדות מאיתנו, אשר כן, בחרו בנתיב של קידום אישי (שירות צבא, שירות לאומי וכו') מופלות קשות בשל לאומן

המשך מאמר על כסף חלופי

קהילות מטבע מקומי הן תופעה נפוצה בעולם, קהילות שונות מפתחות פרקטיקות שונות, יש כאלה שמדפיסות כסף בשטרות, יש כאלה שמנהלים סחר חילופין של שעות לפי עקרון שעה תמורת שעה.

מערכות סחר חליפין מקומיות LETS, היא אחד השיטות המובילות בעולם בנושא זה ועוצבה לראשונה כתגובה לאבטלה הגדולה בקולומביה ובקנדה. בבריזל השתמשו בשיטה דומה כדי להלחם בנשירת תלמידים מבתי ספר ולהגביר את סיכוייהם של ילדי השכונות המוחלשות להיכנס לאוניברסיטאות. קבוצת נשים בניו-יורק פיתחה שיטה משלהן, העונה על הצרכים שלהן ומחזקת אותן, לאור הניכור של העיר הגדולה. והעולם עוד מלא בדוגמאות החל מקהילות קטנות עד לערים שלמות בארה"ב שמתנהלת במטבע Liberty Dollars. מטבע מקומי בעיניי הוא כלי מהפכני סופר רדיקאלי. הוא נפוץ מאוד והשלכותיו הינן חברתיות, כלכליות, סביבתיות ופוליטיות.

* ההון הוא הון חברתי שמתבטא בחוסן כלכלי של הקהילה המקומית.

קו חירום לקורבנות סחר בנשים
Информация, помощь и поддержка
женщинам, пострадавшим
от сексуальной эксплуатации и торговли

24 054-3008036

מלחמה ללא שם

הדברים נכתבו בשבת, 3 במרץ 2007, במאמץ נפשי אחרון במאבק על הגדרת המלחמה. הבנתי שזה המכשול האחרון בריצתי שנמשכת ואינני יכולה להפסיקה, מאז ה-9 באוגוסט 2006.

השארתי לראש הממשלה דף כתוב בפגישה שהייתה לי עימו בתחילת ינואר:

"מלחמה היא שם ולא הגדרה פורמלית ברורה. אי נתינת שם משרתת את ההשטחה, המחיקה, ההשכחה והכחשה מימי פרוץ המלחמה. חוסר הגדרה ואי נתינת שם ומעמד לאשר התרחש בקיץ 2006 בגבול הצפון במדינת ישראל יוצרת אטימות בחברה הישראלית. איש לנפשו, לצערו, לפגיעתו האישית בשכול, בפציעה, באובדן רכוש, פרנסה ושייכות. למוות הלאומי אין ערך, וכיוון שאין לו תכלית מוטב שלא ירצו מלחמות..."

בפגישה שלי עם שר הביטחון יחד עם קבוצת הורים שכולים שחברתי אליהם הצגתי לראשונה את נושא הגדרת המלחמה. מאותה עת נושא הגדרת המלחמה הוצג כנושא הדגל של מאבקנו. אנו משתדלים לא לנהל את המאבק על הדם, כלומר לייצג בעיות שיהיו נכונות לאזרחים בכלל ולא דווקא עבורנו.

משתמשים בדם של בנינו כרמקול אבל לא כנושא.

בואו נשכח

השניה האחרונה של הן שלי מגיעה ביום רביעי 9 באוגוסט 2006, בדיוק לאחר שבוע מיום גיוסו בצו שמונה. טיל פוגע בטנק המרכבה שלו. רשף המטען החלול גורם לפיצוץ התחמושת ונהרגים ארבעת אנשי הצוות. רק כעבור יותר משעה ניתן לחלץ חלקים מהגופות. האירוע מתרחש כ-1 ק"מ מגבול ישראל לבנון, וליד נקודה 105 בה התרחשה התקפה וחטיפת חיילים ישראלים ע"י לוחמי חיזבללה ביום 12 ביולי. לפני הלוויה אני נפרדת מגופתו של בני ורואה בפניו את עיבובו על הפרדה שנכתפה עליו. אני נגרת לטקסים לעצרות לשיחות. מוציאה לאור חוברת הספרים לזכר הן יקר לי נועם. לאחר עצרת לנופלי

ההחלטה כי "מלחמה" היא נגד מדינה ולא נגד ארגון מעלה אותנו לשדה מוקשים של מדינאות העתיד בה ארגונים גלובליים הם מעל מדינות וחוצי גבולות.

אם לא נגדיר מלחמות כראוי יגיע היום בו לא יהיו גם לוחמים!

מי שהלך, לעולם לא ישוב, מי שציית מי שהסתכן וגם מי שנשאר בחיים, אחרי הכשלוך האחרון, אחרי המפלה לחיזבללה. מבחינת דפי ההסטוריה הלאומית והמכובדת, מלחמה זה רק כשמנצחים! כשכובשים, כשמחזיקים כשמצטלמים! כשלוכחים שביים

ומזכרות! אבל זה: זו אולי הייתה הזייה קבוצתית? אולי חילקו סם מיוחד בגבול הצפון? או בימחיים? אולי הייתה זו באמת רק מלחמה ווירטואלית על מסכי הפלסמה ועוד מעט הן שלי יחזור מהמשחק? ומה חשבו שרי ממשלה כשאישרו מה שאישרו? האם בינתם התערפלה כבר בכניסתם לשיבת הקבינט הבטחוני? האם זה המקום בו מזרימים סם הזיה והיה רק נדמה להם שהם מאשרים דבר כל שהוא שעד לקיץ זה קראו לו מלחמה. האם יש צורך לרכז את האקדמיה ללשון או להוציא מהקבר כמה פילוסופים?

או שיש להחליט סופית כי השפה העברית אינה תקפה בארץ זו. ואז אפשר יהיה תמיד לטעון כי מלחמת לבנון השניה אינה תקפה להגדרה החוקית והאמיתית: "Second Lebanon Mission"

בואו נפרמט מחדש עם תוכנות ויסטה, בואו ננשום גז צחוק, בואו ננתח אונה פרונטלית במצח, בואו נשתוק, בואו נמשיך לציית, בואו נשכח מה שמוותינו ומה שמות בנינו. נשכח שהייתה לנו פעם היסטוריה, נשכח שחיפשנו משמעות לחיים. נשכח שהיו לנו פעם ילדים, או אולי יש? נשכח באיזה שפה מדברים פה, מתי נגמר הקיץ ומתחיל הסתיו. נשכח את שמות הערים ואת הרחובות. נשכח את הספרים, את הערכים, את הכיוונים והיכן זורחת השמש. בואו נוותר על הבית ועל הכביש. נוותר על נחל ועל נוף. בואו נשכח את שם המדינה.

אריאלה מאיר גולדמן אימא של נועם

סביבה היא לא רק סוגיה פיסית (מים, קרקע אקלים וכו') או ערכי טבע ונוף, אלא כל מה שסובב אותנו ויש לו השלכות על הסביבה הפיסית ו/או הבריאות שלנו. תפיסה זו של סביבה בולטת במיוחד בהקשר של כימיקלים, הנמצאים בכל מקום: באוויר שאנו נושמות, בשיירים של חומרי הדברה במזון שאנו אוכלות, במוצרי הניקוי, בצבע על הקירות, בכלים מפלסטיק, בצעצועים של הילדים, במוצרי הקוסמטיקה ובסופו של יום גם ברקמות הגוף שלנו.

אז מה הופך מאבקים סביבתיים לסוגיה פמיניסטית? בניגוד לאקו-פמיניסטיות רבות אני לא חושבת שלנשים כנשים יש תובנה או תרומה מסוימת למאבקים סביבתיים. נכון שכימיקלים ברקמות הגוף, לדוגמה, מועברים מדור לדור בהריון ובהנקה. אולם, דאגה לצאצאים היא לא כמו דאגה לדורות הבאים, שהם אנשים שרחוקים במקום ובזמן, וכקטגוריה אינם שונים בהרבה ממיליוני אנשים שלעולם לא נכיר, החיים במדינות עניות, ושהרגלי הצריכה שלנו מאד משפיעים עליהם (לדוגמה, ההשפעה של פליטת גזי חממה על מערכת האקלים הגלובלית). יתרה מכך, יש לדעתי בעייתיות בקישור מאבק פמיניסטי למוסד האמהות, גם כשאנו מודעות לכך שזהו תפקיד חברתי ולא ביולוגי.

בואו נבחין בין מאבק נשי למאבק פמיניסטי. לא צריך להרחיק מעבר למפגש השונה מאד עם כימיקלים בסביבה שחוות צרכניות קוסמטיקה, פועלות המשך בצד אחורי

פמיניזם וסביבה/ מאירה הנסון

בשבוע שעבר השתתפתי בפגישה עם ג'ין ריוז, נשיאת קרן סרטן השד האמריקאית, שעסקה בהשפעות האפשריות של כימיקלים בסביבה על היווצרות סרטן השד. ממחקר בארה"ב עולה, כי יותר ממחצית מקרי סרטן השד לא ניתן להסביר על-ידי הגורמים המוכרים, כמו גנטיקה, היסטוריה של פריון (reproductive history) או אורח חיים. יש אמנם אי וודאות לגבי קשר סיבתי בין כימיקלים בסביבה לבין העלייה במספר מקרי הסרטן בכלל, וסרטן השד בפרט, אך זה לא מפריע לריוז ולקואליציה של ארגונים למניעת סרטן, ארגונים לשמירה על הסביבה וארגונים של צדק סביבתי לחבור לפעילות משותפת. כיעד הם סימנו את תעשיית הקוסמטיקה, המשפיעה בראש ובראשונה על נשים: כצרכניות, כפועלות בקו הייצור של המוצרים וכקוסמטיקאיות החשופות לכימיקלים במוצרים במשך שעות ארוכות ביום. זהו לא מאבק עם סדר יום פמיניסטי, אך הוא מעלה סוגיות פמיניסטיות בכלל, וכאלו הקושרות פמיניזם לסביבתנות (environmentalism) בפרט.

למי ש-סביבה עבורה זה טיול בחיק הטבע, או שמירה על פרחי בר, או אפילו כלובים של בקבוקי פלסטיק למיחזור, הקשר לפמיניזם אינו ברור מאליו. אך

אשה לאשה והמכללה החברתית - כלכלית

מזמינות

נאמנות ובגידה בין נשים

סדרת מפגשים בסינמטק חיפה, בשעה 21:00

ההסדרים החברתיים מטילים על נשים לגלם בגופן ובהתנהגותן את שלמותם של הלאום, הדת, המשפחה והחברה הפטריארכאלית. סטייה של אשה מהתפקידים שהוגדרו לה נתפסת כבגידה ומאיימת על יציבותם של הסדרים אלו. נדון במושגי נאמנות ובגידה לגבי נשים, ונבחן את בדימוים שיוצרו עבור נשים אשר נאבקו על חירותן וחופש מצפונן.

יום ג' 10.7

יוצאות מכלל שליטה

מרצה: אינה מיכאלי

ייקרה הסרט "מונסטר"

מחיר כרטיס לנשות אשה 27 ₪

יום ג' 12.6

I Exist

מרצה: ראודה מורקוס

ייקרה הסרט "פאקינג אמאל"

יום ג' 15.5

נאמנות אחרת

מרצה: חנה ספרן

ייקרה הסרט "שושלת אנטוניה"

קולקטיב

יום ראשון, 27.5.07

יום רביעי, 27.6.07

אירוע הוקרה למרשה פרידמן, מחלוצות

הגל השני של הפמיניזם בארץ

דיאלוג בין אקדמיה לאקטיביזם פמיניסטי

ביום שני, 14.5.07, בשעות 10:00 - 13:00

באוניברסיטת חיפה

לפרטים נוספים ניתן ליצור קשר אילנה (קהילת נשים

לומדת) בדוא"ל: schoolw@netvision.net.il

או לחדוה אדבה: hedva@isha.org.il

ביום ראשון, 20.5 בשעה 20:00

מפגש עם ג'ון נסטל (באנגלית).

סופרת ופעילה לסבית-פמיניסטית-פמינית ומי שהקימה לפני שלושים שנה את הארכיון הראשון להיסטוריה לסבית בניו-יורק. לוחמת לזכות של כולנו לדבר, לכתוב ולתאר סקס של נשים באופן אינטימי ומרגש. יהיה זה מפגש של אוכל ושיחה עם ג'ון על תשוקות, על חתרנות מגדרית בזמנים של אילוצים לאומיים ותביעה לנאמנות; ואולי גם על כיצד נוכל - כנשים, כמתנגדות, כקוויריות - לשמור על השפיות שלנו.

יום ג', 19.6 בשעה 20:00

תגדירי לי את מה זה פמיניסטית ?

נשים במשא ומתן הישראלי - פלסטיני

עם שרי אהרוני

أصوات - نساء فلسطينيات مثليات
118 شارع ارلوزوروف، حيفا 33276
تلفون: 04-8650977-4
فاكس: 04-8641072-2
www.aswatgroup.org

אתר חדש לאשה לאשה

www.isha.org.il

הצטרפי לרשימת התפוצה שלנו

בדואר אלקטרוני!

למכתבים: ishahfc@netvision.net.il

נשים בשחור

ממשיכות להפגין בכל הארץ!

חיפה כל שישי בין

13:00 - 14:00

בכרך הגפן בן-גוריון.

בואי הצטרפי גם את!

פרסום

80 ש"ח

דמי חברות לשנת 2007

חברה יקרה, הנך מתבקשת לחדש את החברות באשה לאשה ולשלם את דמי המנוי בהקדם האפשרי למען נוכל להמשיך ולשלוח לך את דף המידע. תודה!

ארלזורוב 118, חיפה 33276 טל 04-8650977 פקס 04-8641072

שם פרטי ומשפחה _____

ת.ז. _____ טל. _____

כתובת _____

הנני מצרפת בזאת 80 ש"ח עבור דמי חברות לשנה

ו/או תרומה בסך: _____ ש"ח.

המשך פמיניזם וסביבה

שמיצרות את המוצרים וקוסמטיקאיות, בכדי להכיר בבעייתיות של אמירה סביבתיות ייחודית ל-נשים! מה שיש לנו זהו 'אויבי' משותף בתעשיית קוסמטיקה, שמנצלת את 'אידיאל היופי' למכור לנו מוצרים, בלי שהן חושפות את הפגיעות האפשריות בסביבה ובבריאות של הצרכניות, העובדות/ים במפעלים ו/או הקוסמטיקאיות המשתמשות במוצרים. יש לנו גם עניין משותף לשנות את החשיבה הכלכלית הדומיננטית, המתייחסת רק לרווחים של התעשייה ולא לעלות החברתית הכוללת של פגיעה בסביבה ובבריאות. הבעייתיות של החשיבה הכלכלית הזו ניכרת בפרט כאשר ניתן להחזין את העלות הזו לצרכניות ו/או פועלות שאין להן מידע מלא על ההשלכות ארוכות הטווח, ולגבי מחלות כמו סרטן (או פגיעה הורמונאלית), ישנו קושי מובנה להתארגן ולפעול לפני שמאוחר מדי.

הפמיניזם נותן לנו כלים לזיהוי מבני הכוח בחברה, כמו מערכות כלכליות ופוליטיות שהן אטומות ל-יאחר', לחלש ולמוחלש. אותן מערכות אטומות גם למגזר של פעילות כלכלית 'לא פורמאלית', שהיא חיונית לחברה, אך בלתי-נראית בכלכלה הפורמאלית. הפעילות הכלכלית הלא פורמלית אינה באה כלל לידי ביטוי במאזנים של תאגידים, או במדדי הצמיחה של החשבונאות הלאומית (כמו תמ"ג או ת"ג). כפמיניסטיות הנאבקות לתת 'קולי' למי שקולן בדרך כלל לא נשמע, יש לנו סדר יום משותף עם תנועה גדלה לצדק סביבתי, שנאבקות להפוך ל-'ניראות' את העוולות הסביבתיות הנדחקות ל-חצר האחורית של מדינת ישראל ואת הסיכונים הסביבתיים-בריאותיים המאיימים על כולנו - ועל אוכלוסיות פגיעות בפרט. בואו נלמד מהניסיון של ג'ין ריזו ושותפיה לדרך - יחד אנו יכולות לספר סיפור מאד פוליטי על סרטן וסביבה בכלל ועל סרטן השד בפרט.

"تشكل النساء 59% من فقراء العالم و 70% من الفقراء الأشد فقراً. تكسب النساء أقل من عُشر الدخل العالمي وتتصرف بأقل من 1% من الممتلكات العالمية" (وليام، 2002).

النقاش حول الفقر لدى النساء تطور بعدما أثبتت الأبحاث بان النساء هم أشد الفقراء فقراً في العالم. تخضت عن هذا الجدل أبحاث عديدة حول ظاهرة الفقر لدى النساء وأسبابها. بحيث كان السؤال المركزي المطروح: هل هنالك فرق بين مسببات الفقر لدى النساء وبين مسبباته لدى الرجال؟

في إسرائيل أثبتت الأبحاث بأن الفقر موجود بالأساس لدى النساء اليهوديات الشرقيات، القادمات الجدد والنساء العربيات (فوجل، 1999).

النساء العربيات في النقب اللواتي يعشن ضمن عائلة متعددة الزوجات هن أبرز الأمثلة على الغبن الناتج بالأساس عن عدم مراعاة السلطة للوضع الاجتماعي الاقتصادي الصعب للنساء اللواتي يعشن وفقاً لأنماط اجتماعية وعائلية مختلفة عن المعترف والتعارف عليه لدى القانون ولدى الأغلبية في دولة إسرائيل.

كلنا نعلم بان ظاهرة تعدد الزوجات في النقب ذات انتشار واسع. وعادة يقيم كل أفراد العائلة على مقربة ويعود ذلك لأسباب اجتماعية واقتصادية معروفة لنا جميعاً (تم التطرق لهذه القضية في العدد الخامس لمجلة الرحي وفي التقرير الشامل حول أوضاع نساء الجنوب العربيات).

المعادلة المتعلقة بالعائلة متعددة الزوجات ومخصصات ضمان الدخل التي تفرضها مؤسسة التأمين الوطني ومحكمة العمل (التي تقدم فيها الاستئناف على قرارات التأمين الوطني)، هي معادلة غريبة واستثنائية بحيث تعتبر العائلتين عائلة واحدة لرب أسرة واحد حتى لو تم الطلاق الفعلي بين الرجل وأحدى الزوجات. فيتم دفع مخصصات الضمان الاجتماعي للرجل على هذا الأساس. والفروق في المبالغ المدفوعة كبيرة جداً وهي تصب في "مصلحة" التأمين الوطني وتزيد أوضاع النساء المغبونات تعقيداً وفقراً.

مخصصات الضمان الاجتماعي بالنسبة للمرأة وأولادها بالغة الأهمية وذلك على ضوء القيود الاجتماعية ومكانة المرأة في المجتمع العربي في الجنوب والتي تحدد من إمكانية تعليم المرأة وانماجها في سوق العمل.

الفجوة بين العادات والتقاليد والقيم الثقافية والاجتماعية في المجتمع العربي في النقب وبين القيم التي تعمل وفقها المؤسسات الحكومية وخاصة مؤسسة التأمين الوطني ومحاكم العمل- تؤدي إلى عدم الاعتراف بهؤلاء النساء كمستحققات لمخصصات ضمان الدخل. المعايير التي حددت وفقاً للقانون تتجاهل القيم الثقافية أثناء فحص الاستحقاق (بالأساس وجود أو عدم وجود اقتضائات مشتركة في العائلة المتعددة الزوجات). هذا الأمر أدى إلى أوضاع صعبة للغاية تعيشها الكثير من النساء بدون دعم مالي من أزواجهن وبدون أن يتم الاعتراف بهن كوحيدات عائلية منفصلة من أجل الاستحقاق لضمان الدخل. كل ذلك بسبب المعايير التي لا تلائم نمط الحياة الخاص بهن.

المعايير التي حددتها مؤسسة التأمين الوطني والتي ترتكز على قيم ليبرالية بالنسبة للعائلة والعمل تقوم بتجاهل الجوانب الهامة كالجندرية، الأوضاع الاجتماعية الاقتصادية والقيم الثقافية بالنسبة للمرأة العربية التي تعيش ضمن عائلة متعددة الزوجات.

هذه المرأة تقع بين المطرقة والسندان: بين مطرقة القانون (بالأساس بالنسبة للقرارات المتعلقة بالعائلة في إطار تصحيح رقم 5 في ضمان الدخل)، وسندان القيم والعادات الاجتماعية. الحازمة في المجتمع العربي في الجنوب والتي على المرأة مراعاتها والعمل وفقها.

هذا الوضع يؤدي بالمرأة الفقيرة التي تسعى للخروج من إطار العائلة المتعددة الزوجات ولتلقى مخصصات ضمان الدخل، إلى عدم استحقاقها لهذه المخصصات. هذه المسألة الشائكة ناتجة عن الفجوة القائمة بين القيم الثقافية والعائلية الخاصة بالمرأة (مكانتها المتدنية وإلزامها بعدم الانفصال عن زوجها أو السكن بعيد عنه) وبين القيم الليبرالية التي حددها القانون.

الامتناع عن الطلاق يحول دون الاعتراف بالمرأة التي تعيش في عائلة متعددة الزوجات كأم لعائلة أحادية المعيل بالرغم من أن هذا هو الوضع القائم على أرض الواقع في الكثير من الحالات. المعايير وفقاً للقانون تمنع النساء من الاستقلالية الاقتصادية وتتجاهل حقيقة عملهن في إطار البيت والعائلة. هكذا تضعف النساء ويحد من قدرتهن على الانفصال عن أزواجهن. المهنيين الذين تم إجراء المقابلات معهم حول هذه القضية حدثوا عن نقاط عديدة منها: صعوبة الأوضاع على أرض الواقع، المسائل الأخلاقية المهنية المتعلقة بالأمر (السعي لتقليص ظاهرة تعدد الزوجات من ناحية ومن ناحية أخرى السعي من أجل أن تعيش النساء وعائلتهن بكرامة)، صعوبة مواجهة وعلاج المسألة التي لا تضر بالمرأة فقط بل بالعائلة والمجتمع بأكمله. على ما يبدو فانه ليس هناك معالجة جديّة تذكر للموضوع على المستوى الاجتماعي والسياسي. لا من أجل تقليص ظاهرة تعدد الزوجات ولا من أجل السعي لنيل حقوق النساء وتحسين الأوضاع الاقتصادية لعائلتهن.

الاستنتاج الرئيسي من هذه الدراسة هو ان جهاز ضمان الدخل في إسرائيل لا يقوم بوظيفته في إعطاء الحلول للأوضاع الاقتصادية والاجتماعية بالنسبة للنساء العربيات في العائلات متعددة الزوجات ولم يتم القيام بخطوات ملائمة لمعالجة القضية على يد الجهات المختصة.

كيف إذا على مؤسسة التأمين الوطني ومحكمة العمل تحديد أي امرأة تعيش في عائلة متعددة الزوجات وأي لا تقيم اقتصاديات مشتركة في هذا الإطار. هل بإمكان مؤسسة التأمين الوطني وجهاز القضاء التعامل ومواجهة فقر المرأة العربية في الجنوب وأولادها عندما لا يقوم رب العائلة بإعالتهم؟ أية خطوات يجب إتباعها من أجل التخفيف من ضائقة هؤلاء النساء؟

مأخوذ عن دراسة أكاديمية- قسم العمل الاجتماعي جامعة بنر السبع للباحث محمد عبد الحليم

تم نشر المقال بمجله الرحي، العدد السادس، من إصدار "معا"-اتحاد الجمعيات العربية النسائية في النقب."

يوم الأحد ٢٠.٥ الساعة ٢٠:٠٠ في بيت امرأة لإمرأة مع جون نستل (باللغة الإنجليزية)

كاتبة ونشيطة مثلية-نسوية-نسائية. أقامت قبل ثلاثين سنة الأرشيف الأول للتاريخ المثلي في نيويورك. تناضل من أجل حقنا جميعاً في الحديث. الكتابة ووصف الجنس لدى النساء بشكل حميمي ومثير للمشاعر. سوف يتضمن اللقاء طعام وحديث مع جون عن العواطف.؟؟ الجندرية في زمن الإجباريات القومية والمطالبة بالإخلاص؛ وربما أيضاً عن كيف يمكننا أن نحافظ - كنساء، كمعارضات أو كمثليات - على سلامة عقولنا.

إمرأة لإمرأة والكلية الاجتماعية - الاقتصادية تدعونك الى مجموعة لقاءات حول

نساء - بين الإخلاص والخيانة

اللقاءات سوف تقام في سينماتيك حيفا، الساعة ٢١:٠٠

التسويات الاجتماعية تفرض على النساء التعبير عن كمالية القومية، الدين العائلة والمجتمع الأبوي بواسطة جسدهن وتصرفاتهن. خروج المرأة من الادوار التي حددت لها تصور على أنها خيانة وتهدد إستقرار هذه التسويات. سوف نناقش معاني الإخلاص والخيانة بالنسبة للنساء، ونفحص التشبيهات التي أنتجت من أجل النساء اللواتي ناضلن من أجل حريتهن وحرية ضمانتهن.

يوم الثلاثاء ١٥.٥

إخلاص مختلف

المحاضرة: حنه سافران

سوف يعرض فيلم "سلالة أنتيوننا"

يوم الثلاثاء ١٢.٦

Exist

المحاضرة: روضة مرقس

سوف يعرض فيلم "فاكينج أمال"

١٠.٧

لا نريد أن نكون لطيفات - عن عنف النساء

المحاضرة: إينا ميخائيلي

سوف يعرض فيلم: "مونستر"

لنساء إمرأة لإمرأة والكلية: التذكرة بسعر ٢٧ ش.ج.

يوم الثلاثاء، ١٩.٦ الساعة ٢٠:٠٠

عرفني لي ماذا تعني بنسوية؟

النساء في المفاوضات الإسرائيلية - الفلسطينية

مع سرراي أهاروني